

Laiki mainās, bet jautājums paliek - kas notiek Beļģijā?

Godājamie lasītāji!

Beļģijas latviešu apkārtraksti iznāk jau vairākus gadu desmitus. Laiki ir mainījušies, arī latviešu kopienā Beļģijā ir skārušas būtiskas izmaiņas. Agrāk, kad trimdas latvieši bija atšķirti no savas etniskās dzimtenes, apkārtraksti darbojās kā komunikācijas līdzeklis starp Nacionālās komitejas Beļģijā aktīvistiem un pārējiem šeit dzīvojošiem trimdas latviešiem, tādējādi uzturot dzīvu etnisko identitāti un mobilizējot spēkus politiskai cīņai pret padomju režīmu. Pēc Latvijas neatkarības atgūšanas tie kļuva par atbalsta punktu Beļģijas latviešu palīdzības koordinācijai mūsu visu centienos nostiprināt Latvijas valsts demokrātiskās institūcijas un ātrāk pārvarēt reformas pavadošo ekonomisko krīzi.

Kopš Latvijas pievienošanās Eiropas Savienībai un Ziemeļatlantijas aliansei situācija ir atkal mainījusies. Beļģijā mītošo latviešu sastāvu turpina kuplīnāt arvien jauni ieceļotāji no Latvijas, kuri šeit ierodas vai nu īslaicīgi, ierodoties komandējumā vai pildot diplomātisko dienestu, vai arī nopietnāku nodomu vadīti, saistot savu karjeru ar darbu ES un NATO iestādēs vai arī privātajos uzņēmumos. Šobrīd, atšķirībā no agrākajiem laikiem, mums ir iespēja jebkurā mirklī atgriezties dzimtenē, kā arī satikt savus ģimenes locekļus un draugus Beļģijā. Pateicoties modernajiem sakaru līdzekļiem varam justies gandrīz pilnvērtīgi saistīti ar dzīvi Latvijā.

Tomēr Latviešu biedrībai Beļģijā, kā Latviešu Nacionālās komitejas Beļģijā iedibināto tradīciju mantiniecei, šķiet aktuāli turpināt un izvērst darbu pie "Beļģijas Latviešu Ziņu" veidošanas. Pārfrāzējot populārā LTV raidījuma vadmotīvu, varam teikt: "Laiki mainās, bet jautājums paliek - kas notiek Beļģijā?" Cik daudz mēs zinām par iespējām, ko piedāvā mūsu mītnes zeme? Kā to izmanto mūsu tautieši?

Ja biedrības interneta mājas lapa nodrošina iespēju apmainīties ar informāciju par dažādām mūsu kopienas aktualitātēm, tad "BLZ" uzdevums būs turpināt dokumentēt nozīmīgākos latviešu diasporas notikumus, kā arī sniegt izvērstāku materiālu par sadzīvi šajā zemē. Iepriekšējā "BLZ" izlaidumā Jums bija iespēja lasīt interviju ar Latvijas vēstnieku NATO J. Eichmani. Šoreiz mēs Jums piedāvājam dziļāk ieskatīties mūsu apkārtnē notiekošajā un uzzināt, ko citi cilvēki domā par mums. Lai Jums patīkama lasīšana!

Latviešu biedrības Beļģijā (LBB) valde

Vēl šajā numurā:

Gaidāmie pasākumi

Latviešu kopienas
aktivitātes

Sestdienas skoliņas
ziņas

Saruna ar Gunu Zaķi

Ieskats zoles turnīra
kaislībās

Intervija ar Janu no
Ethnic

Atskats uz
aizvadītajiem
pasākumiem

Latviešu biedrības Beļģijā aktualitātes

Latviešu biedrība Beļģijā šī gada 13. martā sanāca pilnsapulcē, kurā tika runāts gan par paveikto 2006. gadā, gan plāniem šajā gadā. 2006. gadu biedrības biedri novērtēja kā veiksmīgu, jo izdevies sarīkot tautiešu vidū lielu atsaucību guvušus pasākumus - Jāņu un 18. novembra svinības, kā arī latviešu karavīru piemiņas brīdi Lommelē. Pagājušajā gadā arī izveidota biedrības interneta vietne.

Runājot par nākotnes plāniem, Latviešu biedrība arī 2007. gadā organizēs tradicionālos pasākumus — Jāņu un Valstssvētku svinēšanu. Tāpat plānots paplašināt biedrības darbību saziņas jomā, nodrošinot regulāru un pilnvērtīgu informatīvo materiālu publicēšanu biedrības interneta vietnē, kā arī attīstot „Latviešu Ziņas”. Iecerēts organizēt publiskās debātes ar politiķiem un ekspertiem par dažādiem nozīmīgiem sabiedriskiem jautājumiem.

Lai varētu izpildīt minētos uzdevumus, tika nolemts iesaistīt papildu cilvēkus. Izveidotas trīs darba grupas: izglītības (vada I. Sebok), sabiedrisko pasākumu (vada A. Austers),

informācijas nodrošinājuma (vada I. Ķīse). Biedrības biedrus, kuri vēlas iesaistīties, aktīvi darboties vai dot savas idejas kādā no šīm jomām, aicinām pieteikties darba grupu vadītājiem.

Kopš pēdējo "BLZ" iznākšanas biedrību papildinājuši jauni biedri: Līga Driķe, Ilze Sermole, Ilona Strupka, Irita Ķīse, Ligita Andersone, Ilze Zilgalve, Pēteris Zilgalvis. Latviešu biedrībā Beļģijā šobrīd ir 44 biedri. ▲

LBB valde sveic ilggadējo Latviešu nacionālās komitejas priekšsēdi un Beļģijas Latviešu biedrības dibinātāju **dr. Jāni Jerumani 90 gadu jubilejā** un sirsnīgi pateicas viņam par lielo ieguldījumu Beļģijas latviešu sabiedriskās dzīves organizēšanā. LBB valde augstu vērtē Jerumaņa kunga pašai izveidoto darbu, rūpējoties par Beļģijas latviešu kopienas dzīvi daudz gadu garumā un izrādot aktīvu interesi par to arī šodien. Novēlam Jerumaņa kungam labu veselību un arī turpmāk nepagurstošu dzīvesprieku un enerģiju!

Īsumā par gaidāmajiem notikumiem

Eiropas Komisijas Mūzikas kluba telpās *rue de la Loi 86* **10. maijā** plkst. 12:40 notiks Briseles Latviešu kora koncerts.

Jaunais Rīgas teātris ar izrādi "Ledus" no **18. līdz 22. maijam** piedalīsies Briseles Mākslas festivālā. Izrādes notiks 18., 19., 21. un 22. maijā 20:00, kā arī 20. maijā 15:00 *Théâtre National de la Communauté française*. Informācija par festivālu www.kunstenfestivaldesarts.be. Biļetes var iegādāties internetā vai *Kaaitheater 2, Quai des Péniches*.

No **27. maija līdz 10. jūnijam** Tenisa klubs "Latvijas DG" sadarbībā ar LBB rīko zibensturnīru. Sīkāka informācija par turnīra nolikumu un pieteikšanos sekos www.latvieshi.be.

Tradicionālais latviešu karavīru piemiņas brīdis Lommelē notiks **10. jūnijā**.

Jāņu svinēšana Beļģijā notiks **23. jūnijā** pie *Grez-Doiceau*.

Dievkalpojumi

Katoļu dievkalpojumi notiek katru mēnesi iepriekš noteiktā svētdienā plkst. 15:00 Sv. Antona (*Saint Antoine*) baznīcā *rue Artois*, Briselē. Sīkāku informāciju var lūgt mons. Pēterim Dupatam (tāl. 02/372 94 11) vai Mārim Bērziņam (maris.berzins@mfa.gov.lv).

Evanģēliski luteriskās draudzes dievkalpojumi notiek katra mēneša otrajā svētdienā *Eglise Protestante Unie de Belgique, Avenue des Cailles 131, Watermael-Boitsfort*, Brisele. Lieldienu dievkalpojums notiks 8. aprīlī plkst. 15:00.

Latviešu karavīru piemiņas brīdis Lommelē

Tradicionālais piemiņas brīdis Lommelē šogad notiks 10. jūnijā. Ik gadu kopš 1958. gada Beļģijas latviešu organizācijas ir rīkojušas karavīru atceres svētbrīdi Lommelē, kur piedalās latvieši arī no citām Eiropas un aizjūras zemēm, tostarp Austrālijas. Vienlaikus mēs pieminām arī padomju režīma organizētajās deportācijās bojā gājušos latviešus. saistot šo svētbrīdi ar latviešu tautas iznīcināšanas sākumu: 1941. gada 13./14. jūniju. Mēs aizlūdzam par visiem mūsu karavīriem, kas ir ziedojuši viņiem visdārgāko – savu dzīvību –, apliecinot savu mīlestību Latvijai. Visi laipni aicināti piedalīties šajā ceremonijā!

· Pulcēšanās plkst. 11.00 pie kriptas.

· Svētbrīdis plkst. 11.30. Tā vadīs mons. P. Dupats, diakons K. Bērziņš, diakons J. A. Jerumanis un B. Theol. G. Zaķe.

· Pēc svētbrīža kopīgas pusdienas "Kempenhof" restorānā. Pusdienas ar vienu dzērienu maksā 17,00 EUR.

Lommeles brāļu kapi ir apmēram stundas braucienā ziemeļaustrumu virzienā no Briseles, no Lēvenes pa N2 un N29 garām *Diest* un *Beringen* līdz *Leopoldsburg*, tad pa N72 Lommeles virzienā.

Lūdzam ieinteresētos, kam nav sava transporta, pieteikties pie Vaivas Puķītes, tel. 0485/40 36 63.

Jāņu svinēšana Beļģijā

Jāņu svinēšana notiks 2007. gada 23. jūnijā. Kā jau sestdienā, būs iespēja šos vistradicionālākos latviešu svētkus izbaudīt to pilnā burvībā. Šogad Jāņus iecerēts organizēt entogrāfiskā stilā, sekojot visām paražām un tradīcijām, un, protams, ar skaistu ugunsgrūdu. Esam aicinājuši Latvijas Kultūras koledžas studentu grupu E. Neimanes vadībā iestudēt un kopā ar mums "izspēlēt" Jāņus tā, lai katrs no mums jus-

tos kā brīvdabas iestudējuma aktīvs dalībnieks, arī bērni, kuriem būs noteikti jādodas rotaļās. Ar Huberta del Marmora kunga laipnu gādību ir aizrunāta pļava pie *Grez-Doiceau* (40 km no Briseles aiz Vavres). Latvijas pārstāvniecība NATO ir solījusi nodrošināt alu un dažādas uzskodas. Tīks organizēts autobuss no Briseles un atpakaļ, savukārt uz vietas būs iespējama apmešanās teltīs, kā arī pieejama vieta automašīnu novietošanai.

Briseles Latviešu kora ziņas

Gita Pāvila,
kora diriģente

Ļoti silti tiek aicināti pievienoties Briseles latviešu JAUKTAJAM korim. Šobrīd korī dzied apmēram 40 muzicēt griboši latvieši vai latviešu izcelsmes cilvēki. Mūsu koris darbojas trešo sezonu un vidēji gadā mums ir 3 lielāki koncerti un vēl dažādi iekšējie pasākumi, kur neizpaliek, protams, arī dziedāšana. Regulāri atbalstam Līgo svētku muzikālo pusē šeit Briselē. Ar latviešu kora mūzikas programmu pārstāvējām Latviju Beļģijas organizētajā jauno Eiropas Savienības valstu prezentācijas pasākumā *Bozart* izcilajā kamerzālē. Katru gadu sagatavojam nelielu koncertu par godu 18. novembra Valstssvētku svinībām.

Pašlaik mēs gatavojamies gada koncertam Eiropas Komisijas mūzikas klubā, kas notiks 10. maijā plkst. 12.40.-13.20. Gatavojam deviņas nākamo 2008. gada

Kora koncerts *Bozart*

Dziesmu svētku repertuāra dziesmas. Aprīļa beigās korim ieplānots Lieldienu pasākums ar olu ripināšanu, kopīgu desīņu cepšanu un, protams, dziedāšanu. Kora iekšējo dzīvi saliedē arī reizi mēnesī rīkotie «Lauras piektdienas mēģinājumi» - tur

tiek nogaršoti jaunākie kulinārijas brīnumi, nobaudīti labi vīni, izrunāts mēģinājumos nepaspētais un pielabotas vēl nedrošākās notis mūsu repertuārā.

Mums ļoti trūkst vīru balsis - daudzi no kora sākuma vīru dziedātājiem ir atgriezušies Latvijā. Atbalstiet mūs un papildiniet mūsu vīru balsis!

Ar lielu nepacietību gaidīšu visus jaunus dziedātājus *rue de la Loi 86*, pirmdienās plkst. 18.30 (līdzīgi ņemt personas dokumentus, kas pie ieejas ir jāuzrāda dezurāntam). Varat pieteikties pie kora prezidenta Toma Torima - Toms.TORIMS@ec.europa.eu vai diriģentes Gitas Pāvilas - gita_pavila@hotmail.com.

Briseles Latviešu teātra ziņas

Briseles Latviešu teātris šobrīd gatavojas "Skroderdienu" izrādīšanai Vācijā, Anabergā, kur teātris uzaicināts kuplīnāt Vācijas latviešu Jāņu svinības. Paralēli tiek strādāts pie H. Paukša viencēliena "Čir-čir", kura pirmizrādi martā sākumā ar

lielu atsaucību publika uzņēma gan Briselē, gan Luksemburgā. Jaunu aktieru uzņemšana iecerēta rudenī, kad tiks domāts arī par teātra jauniestudējumiem.

Kontaktiem ar teātri: ugis.skuja@mfa.gov.lv

Briseles latviešu bērnu sestdienas skola

Līga Driķe

latviešu valodas skolotāja

Pavasaris latviešiem ir jurģu laiks, bet jau krietni pirms Jurģu dienas Briseles latviešu bērnu sestdienas skola pārcēlās uz jaunu vietu – Latvijas vēstniecības telpām *av. Moliere 158*, jo pārstāvniecības telpās *av. des Arts* sākušies lieli remontdarbi. Jaunajā mītnē bērni visvairāk priecājas par gaišajām telpām un skaistajām kāpnēm. Skolīnā bērni mācās 3 vecuma grupās – pirmskolas (5 un 6g.), sākumskolas (7 un 8g.) un pamatskolas (12 – 16g.). Jaunākā un vidējā grupa mācās lasīt un rakstīt prasmes, zīmē, līmē un izkrāso, dzied, dejo un iet rotaļās. Vecākā grupa apgūst latviešu valodu, literatūru un Latvijas vēstures un ģeogrāfijas pamatus. Lai gan skolīnai ir Briseles vārds, uz nodarbībām brauc bērni arī no Antverpenes. Kopā ar saviem bērniem latviešu valodu mācās māmiņa Sonja, kuras skolas gadi pagājuši Austrālijā.

Par skolīnas tradīciju kļuvusi svētku svinēšana kopā ar vecākiem un jaunākajiem brāļiem un māsām. Mārtiņdienas tirgū bija gan dziesmas,

gan danči, gan mīklu minēšana, gan iepirkšanās par vietējo valūtu, kas Beļģijā kokos aug – ēdamajiem kastaņiem. Uz tirgus galda gozējās vecāku sarūpēti dārzeņi un augļi pat no Latvijas dārzēm. Valsts svētkos – 18.novembrī – bērni kopā ar skolotājām un vecākiem, kā jau istā dzimšanas dienā, pasēdēja pie tējas tases un tortes, pārrunājot, ko mēs zinām par Latvijas dzimšanu tālajā 1918. gadā. Visjautrāk gāja Ziemassvētku ieskaņās, kad ciemojāties Overaizē pie Meža veča. Lietus lija plīkšķēdams, no ziemas ne miņas, bet brašs rūķu pulks rīkoja sniega kauju tā, kā dzejnieks Vilis Plūdons paredzējis, un tad no koku paēnas iznāca Meža vecis, „teterkāpostus solīdams”, bet patiesībā viņš mielastam bija sagādājis lielu bļodu ar kraukšķīgiem vīstū spārniņiem. Zinātāji gan teica, ka Meža vecis izskatoties tieši kā teātra režisors Uģis Skuja. Rūķu skaņo dziedāšanu sadzirdēja Ziemassvētku vecītis, viņam bija liels dāvanu maiss un stingras prasības - vispirms dzejolis vai dziesma, tikai tad dāvana. Pēc Lieldienām atkal būsim Meža veča īpašumos, stāstam ka pavasaros tur zaķi krāsainas olas sadējot,

dažreiz pat šokolādes.

Janvārī skolīņu apciemoja Daina Gross no PBLA, ar viņas palīdzību veidojam jaunu projektu - saraksti ar citu zemju latviešu bērnu sestdienas skolām. Pašlaik sākam sazināties ar Londonu, Toronto, Ņujorku un Stokholmu. Mums ir arī iecere apmainīties ar bērnu radošo darbu izstādēm, un, ja būs iespējams, satikties klātienē.

Bet kas gan skola būtu bez skolotājām! Šajā mācību gadā skolīnā strādā latviešu valodas skolotājas Līga Driķe un Lienīte Skuja, pirmajā pusgadā mūzikas nodarbības vadīja Ilze Kivle, bet tagad viņas iesākto turpina Natalja Vecvare un Ieva Jirgensone, kuras iepriekš zinājām tikai kā Aleksandras un Paula mammās. Mūsu skolai nav direktora, toties mūsu ikdienas darbu atbalsta Latvijas pārstāvniecības ES un Latvijas vēstniecības Beļģijā vēstnieki Eduards Stiprais un Raimonds Jansons, Latviešu biedrība Beļģijā un vecāki. ▲

Kontaktiem ar sestdienas skolu:

liga_drike@yahoo.com

tālr. +32 474 376 518

Katram vajadzīgas lietas, kas tuvas sirdij

Ingūna Laizāne

Ikdienā viņa darbojas kā Latvijas deputāta Eiropas Parlamentā Roberta Zīles palīdzē, taču reizi mēnesī viņa noliek pie malas ikdienas rūpes un raksta sprediķi, kuru nākamajā dienā nolasīt Briseles latviešu evaņģēliski luteriskajai draudzei. Kopš šī gada sākuma latviešu dievkalpojumu Briselē vada GUNA ZAKĒ.

“Tas notika pavisam nejauši. Ieva Kļaviņa, kura līdz šim vadīja dievkalpojumus, dodoties atpakaļ uz Latviju, meklēja cilvēku, kurš varētu turpināt viņas darbu un ļautu saglabāt Briselē latviešu draudzi. Šopienākumupiedāvāja uzņemties man, un es piekritu.”

Guna Latvijas Universitātē ir ieguvusi Teoloģijas un reliģiju zinātnes bakalaura grādu, tādēļ viņai nav sveša ne dievkalpojumu norise un sagatavošana, ne teoloģisku jautājumu iztirzāšana. Pēc lēmuma kalpot draudzē, viņa sameklēja vecos pierakstus un grāmatas un tagad ar lielu centību gatavojas katram dievkalpojumam. Lai arī varētu lietot jau gatavus tekstus, Guna izvēlējusies sprediķus rakstīt pati, jo uzskata, ka tas

draudzes locekļiem ir saistošāk un ļauj skart visiem aktuālus jautājumus.

Lieldienu dievkalpojumu vadīt no Vācijas ieradīsies mācītājs Klāvs Bērziņš, jo Guna nav ordinēta mācītāja un nevar vadīt dievgaldus. Kā zināms, Latvijā mācītājas sievietes neordinē, un Guna, mācoties Teoloģijas fakultātē, nebija domājusi par luterāņu mācītājas ceļu. Tomēr viņu vienmēr ir interesējis sievišķais aspekts reliģijā, par to uzrakstīts bakalaura darbs un šobrīd top arī maģistra darbs.

Jautāta, vai jaunie pienākumi nav mainījuši viņas dzīvi, Guna aizdomājas. Protams, viņa piedomā pie tā, taču

nekad viņas rīcība nav bijusi pretrunā ar pārliecību. “Mācītāja tēls saistās ar kaut ko svētu. Bet ir svarīgi redzēt, ka Dieva vārds ir starp mums, un baznīca nepastāv tikai kā norobežots organisms. Kristietis nav tikai tas, kurš visu dienu pavada cellē”, uzskata Guna. Viņai ir svarīgi, ka cilvēki redz viņu kā vienu no viņiem. Arī vadot dievkalpojumu, Guna jūtas kā viena no draudzes, kā cilvēks, kurš vada kopā būšanu.

Guna augstu vērtē draudzes vadītājas Litas, draudzes sekretāres Vaivas un ērģelnieces Dagnijas lielo atbalstu. Draudzes dzīve nebeidzas ar ceremoniju baznīcā katra mēneša otrajā svētdienā. Pēc tam cilvēki uzkavējas, lai pārrunātu dažādas tēmas, piedalās labdarības akcijās, plāno apmeklēt vecākos draudzes locekļus. Gunai lielu uzmundrinājumu un stimulu darboties dod cilvēku uzticēšanās, pie viņas nāk lūgt padomu un atbalstu. Arī pašai tā ir iespēja padomāt par svarīgām lietām un rast atbildes uz sev būtiskiem jautājumiem. “Katram, īpaši tiem, kas ir ārpus Latvijas, ir svarīgi atrast lietas, kas ir tuvas sirdij un dod piepildījumu ārpus darba. Šī man ir lieta sirdij.” ▲

Zolītes kundze iepeld starptautiskos ūdeņos un Briseli ieraksta savā dienasgrāmatā

Ieva Zāle

Dienā, kad Briseles krāsainu karodziņu virtenēs ietītajos krodziņos smaržoja Svētā Patrika dienas gardumi, pu-toja alus un augstu vilni līdz pat ritam sita īru dejas, daļa Briseles latviešu kopienas devās ārpus centra, lai romantiskās apkārtnes ieskautajā “CHALET DU LAERBEEK” nodotos sirds, prāta un azarta priekam – pirmajam starptautiskajam turnīram zolē.

Turnīra dalībnieki spēles karstumā. Foto: A.Deniņa

Briseles un Luksemburgas spēlētāju pulkam pievienojās arī divpadsmit Latvijas Zolītes federācijas pārstāvju komanda no Rīgas, ar pašu prezidentu Ivaru Vilemsonu priekšgalā, kas kopā ar draugiem un ģimenēm ceļu līdz Briselai bija mērojuši automašīnās. No desmitiem rītā līdz desmitiem vakarā trīsdesmit zolētāju, tostarp trīs dāmas, cīnījās par medaļām un naudas balvām: 100 eiro - pirmajai, 50 – otrajai, 20 trešajai vietai.

Katrā spēles posmā tika izspēlētas astoņas kārtas (katra ilgst stundu), katrā kārtā – 28 izspēles jeb partijas. Pie galda - četri spēlētāji. Telpu bija pārņēmis klusums un koncentrēšanās, kuru cienīt un respektēt nācās dažbrīd no lēnā procesa nogurušajiem līdzjutējiem.

Lai arī spēles karstumā neiztika bez skarbāka vārda, pavilkšanas uz zoba un gudras pamācīšanas, turnīrs beidzās bez fiziskiem asumiem. Par spēles līderi kļuva Aivars Helanders no Rīgas komandas, otro vietu izcīnīja Latvijas Zolītes federācijas prezidents Ivars Vilemsons, bet bronzas medaļa tika Armandam Baranovskim, kurš pārstāvēja Briseles pusi. No dāmām augsto devīto vietu izcīnīja Zanda Grauze, tikai nedaudz no viņas atpalika Liene Benhena un godam cīnījās arī Lienīte Burmeistare - Skuja.

„Ceru, ka zoles turnīri saglabāsies arī kā laba tradīcija turpmāk”, saka ieceris autors un īstenotājs Jānis Zakovics. Jau šobrīd gaisā virto ideja par zolītes rudens turnīru. Pagaidām gan vēl jātiek skaidrībā, vai arī tad aicināt Latvijas Zolītes federācijas komandu, kura, nepārprotami būdama meistarīgāka, var atkal izgriezt pogas Briseles zolētājiem. „Taču spēlēt ar īstiem meistariem, protams, ir laba mācība,”

saka Jānis Zakovics.

Briseles zolītes spēlētāju pagaidām vēl neoficiālā kustība pamazām kļuvusi aktīva tikai pēdējos gados. No mājas ballītēm, garākiem pārbraucieniem vilcienos, piknikiem un citiem neliela mēroga sarīkojumiem, pirmo reizi publiska zolīte kļuva krodziņā „Ceilidh” (*rue Taciturne 37*). Tur joprojām ik piektdienas vakaru, iespējams, par noslēpumu sievietēm un draudzenēm, kāršu spēles neizdibināmajās dzīlēs grimst vismaz desmit zoles mīļotāju.

„Zole vispirms ir socializācija, labi pavadīts laiks patīkamā kompānijā,” saka viens no kustības iniciatoriem un arī aktīvākajiem spēlētājiem Toms Torīms. Viņš pieļauj iespēju, ka ar laiku Briselē varētu izveidoties nopietns zolītes klubs ar statūtiem un stabilu komandu tieši tāpēc, lai vienotu cilvēkus ar kopīgām interesēm. ▲

Mīti un patiesības par zoli

- Saprātīgas likmes ļaus izvairīties no vecumam neatbilstošām sirdsklauvēm un pārāgas nosirmošanas.
- Ir jāciena spēles parteri, un lai cik sāpīgs arī nebūtu zaudējums, vīrišķīgi jānoklusē vistrāpīgākie lamu vārdi. Roku palaišana nav iedomājama un ir pilnīga cieņas zaudēšana.
- Nevajag satraukties par zaudēto naudu, svarīgi saglabāt vēsu prātu. Cerība, ka tagad spēlēšu, kamēr atspēlēšos, parasti neattiecas.
- Kāršu kavu vajag pārceļt uz savu pusi, tā sev pietuvina veiksmi.
- Zoles parāds ir jāsamaksā uzreiz. Palikt parādā ir vienkārši nepieklājīgi.
- Uz zoli tāpat kā citām kāršu spēlēm itin labi var attiecināt teicienu, kam neveicas kārtis, veicas mīlestība. Pārbaudīts fakts, apgalvo spēles veterāni.
- Dāmas pie galda nenes nelaimi kā uz kuģa, taču ļoti skaista spēles partnere vīriešu kārtas spēlētājos var atmodināt džentlmeni, kurš neļaus dāmai zaudēt.
- Ja spēlē nu nekādi neveicas, var ķerties pie vecā labā īstu vīru paņēmienu, proti aiziet uz tualeti un apslāpināt rokas. Tas simbolizē atteiksmi pret neveiksmi, un pastāv cerība, ka tādejādi spēlē tiks panākts lūzums un uzsmaidīs laime.
- Dodotie pie zoles galda svarīgi paņemt līdzi ne tikai naudu, bet arī humora izjūtu, tad spēlei būs cita garša, jēga un saturs.
- Pēc spēles nevajag aizmirst galdiņa biedriem uzsaukt dzērienu. Lai kā arī veicies, vakars taču pavadīts lieliskā kompānijā.

Dejas uz galda? - Kāpēc gan ne!

Intervēja

Kārlis Biezais un Ingūna Laizāne

Sestdienas vakars Luīzes avēnijā 277. Omulīgā bārā, kura interjerā atradīsiet priekšmetus no Afrikas, Latīņamerikas un Āzijas, kur skanošajā mūzikā atpazīsiet daudz dažādu tautu nacionālos motīvus, nereti dzirdama arī latviešu valoda. Latviešu iecienītā ETHNIC LOUNGE BAR īpašnieks Jans (*Ioannis Vlachogiannis*) stāsta par sevi, dzīvi Briselē un latviešiem.

Latviešu Ziņas: Kā tu nokļuvi Briselē?

Jans: Esmu šeit jau desmit gadus. Pirms tam dzīvoju Atēnās. Briselē sāku studēt grafisko dizainu, tomēr studijas nevarēju pabeigt, jo bija jāpelna nauda dzīvošanai. Strādāju naktsklubos un restorānos. Problēma bija arī ar valodu, jo kad ieradās, nepratu franču valodu. Pēc četriem gadiem uzsāku savu pirmo biznesu – atvēru grieķu restorānu pie

Jans izvēlas mūziku Foto: I.Ķīse

Grand Place. Pēc tam nolēmu atvērt bāru, jo arī manam brālīm Grieķijā ir *Ethnic* bārs. Gribēju kaut ko līdzīgu izveidot Briselē, jo arī šeit iedzīvotāji ir etniski dažādi.

LZ: Kāpēc tu izlēmi aizbraukt no Grieķijas?

Jans: Vienmēr esmu gribējis redzēt pasauli. Man vienkārši bija iekšēja sajūta, ka ir jābrauc. Briseli izvēlējos nejauši. Vienu vakaru redzēju sižetu televīzijā par Briseli un nodomāju, kāpēc gan ne Brisele? Tā atrodas Eiropas centrā. Kad ieradās Briselē, biju viens un šeit nevienu nepazīnu. Valodu iemācījos, runājot ar cilvēkiem. Tagad dzīvoju pie *Grand Place*.

LZ: Kā ir dzīvot centrā?

Jans: Man patīk, ja viss notiek, ja apkārt ir cilvēki.

LZ: Taču tavš bārs ir ārpus centra.

Jans: Tam ir savas pozitīvās un negatīvās puses. Pozitīvi ir tas, ka, esot nomaļus no parastajām cilvēku plūsmām, notiek apmeklētāju atlase. Cilvēki nāk uz šo bāru, jo zina par to. Vienlaikus tas ir arī mīnuss, jo cilvēki te neienāk vienkārši garāmejojot, tādēļ reizēm var gadīties klusāki vakari.

LZ: Kā tu aprakstītu šos desmit gadus Briselē?

Jans: Esmu apmierināts ar savu dzīvi šeit. Protams, ir bijuši grūti brīži. Esmu daudz iemācījies, tā ir bijusi milzīga pieredze.

LZ: Vai esi iesaistījies grieķu kopienas dzīvē?

Jans: Kad ieradās Briselē, zināju tikai to, ka vecpilsētā ir tāda grieķu restorānu iela. Turp gāju meklēt darbu. Gāju uz grieķu baznīcu, kur ieguvu kontaktus ar citiem grieķiem. Šobrīd gan darba dēļ baznīcu nesanāk bieži apmeklēt. Bet pazīstu daudz grieķu, un daudzi ir mani klienti.

LZ: Kāda ir *Ethnic* bāra koncepcija?

Jans: Brisele ir multikulturāla un ir vajadzīga vieta, kur skanētu visas pasaules mūzika. Turklāt šī ir arī mana personiskā muzikālā gaume. Esmu šeit ielicis sirdi, tā nav tikai naudas pelnīšanas vieta. Kā redzat, interjerā ir izvietoti priekšmeti no Āfrikas, Japānas, Indonēzijas, Uzbekistānas, Meksikas. Nereti apmeklētāji man atnes kādu priekšmetu. Bet, šķiet, ka šeit nav neviena priekšmeta no Grieķijas.

LZ: Kādi cilvēki te nāk?

Jans: Šeit nāk dažādu tautību cilvēki – amerikāņi, grieķi, spāņi, latvieši. Ir cilvēki, kas strādā Eiropas institūcijās. Vecumā no astoņpadsmit līdz pat sešdesmit un septiņdesmit gadiem. Un man patīk šāds tautību un vecumu sajaukums. Divas reizes mēnesī otrdienās šeit tiek rīkoti *Erasmus* studentu vakari. Piektdienās un sestdienās bieži vien šeit tiek svinētas dzimšanas dienas. Ļoti iecienīti ir tēmu vakari, kad apmeklētāji var ierasties saģērbušies atbilstoši tēmai un tad spēlēt arī attiecīgu mūziku. Iepriekšējais bija orientālais vakars. Gadās arī, ka apmeklētāji paši ierosina tēmas.

LZ: Vai varētu būt arī latviešu vakars?

Jans: Kāpēc gan ne? Man patīk latvieši, kuri šeit nāk. Viņi ir ļoti atvērti, dzīvespriecīgi, mīl izklaidēties un dejot.

LZ: Ko zini par Latviju?

Jans: Galvaspilsēta Rīga, robežojas ar Lietuvu, Igauniju un Krieviju. Neesat daudz, tikai kādi 2 miljoni 400 tūkstoši.

LZ: Tu vienmēr pats esi dīdžejs?

Jans: Nē, ne vienmēr. Mūzika ir mans hobijs, mana kaislība. Gribu spēlēt nekomerciālu mūziku. Vēlos parādīt, ka ir arī citāda mūzika, nevis tikai tā, kuru ik dienas spēlē radio un TV.

LZ: Vai nav problēmu, ka cilvēki dejo uz galdiem?

Jans: Galvenais, lai cilvēkiem ir jautri un viņi labi izklaidējas. Vienīgais, kas mani sarūgtina, ja apmeklētāji paņem interjera priekšmetus no šejienes. Bet biznesā uz to ir jābūt gatavam. Tomēr lielākoties uz šejieni nāk cilvēki, kuri zina,

ko šeit sagaidīt, tādēļ problēmu ar apmeklētājiem parasti nav. Mana bāra durvis ir atvērtas visiem. ▲

Bāra interjera priekšmeti šurp ceļojuši no visas pasaules Foto: I.Ķīse

Valstssvētku svinības

Saviesīgās vakariņas klubā "La Tentation" Foto: A.Gavars

Valstssvētku svinības 18. novembrī, kuru ietvaros notika dievkalpojums, Briseles Latviešu kora koncerts Sv. Katrīnas baznīcā un saviesīgas vakariņas ar atrakcijām un dejošanu noslēgumā klubā „La Tentation”, pulcēja nozīmīgu skaitu (~ 400) latviešu un citu tautību cilvēku. Pasākumā ar saviem priekšnesumiem piedalījās Limbažu jauniešu vokālā grupa „Eži”, Madonas folkloras grupa „Vērtumnieki” un Radio SWH didžejs A. Volfs. Pasākumu atbalstīja visas trīs Latvijas diplomātiskās pārstāvniecības un vairāki Eiropas Parlamenta deputāti. Biedrības valde valstssvētku svinības

uztver arī kā Beļģijas latviešu kopienas svētkus, jo tas ir brīdis, kad valstssvētku gaisotnē ir iespējams atskatīties uz kopīgi paveikto un sveikt tos cilvēkus, kuri pašizliedzīgi iegulda savas pūles sabiedriskajā darbībā. Šogad, izvēloties netradicionālu tēlu komunikācijas kampaņā par šo sarīkojumu, LBB vēlējas demonstrēt, ka tās organizētie Valstssvētki ir ģimeņu svētki, kuros ikviens var atrast sev kaut ko interesantu, arī bērni un jaunieši. ▲

Prezidentes uzruna Foto: A.Gavars

Latviešu performanču vakars

Iiona Strupka,

Latviešu biedrības Beļģijā biedre

Iespējams, ka projekta “Briseles Latviešu kamerkoris” un Briseles Latviešu teātra dalībnieki savā starpā nebija sarunājuši tērties vienojoši spilgtos krāsu toņos: sarkanā un melnā, iespējams, ka tā nebija arī nejauša sakritība, un man gribas domāt, ka to virzīja tas šī gada 2. marta piektdienas vakara enerģiskais lādiņš, ko dalībnieki bija uzņēmuši no P. Butāna “Tango” ritmiem, F. Bārdas dzejas un H. Paukša viencēliena izrādes “Čir čir”.

“Briseles Latviešu kamerkora” vadītāja un diriģente L.Lazdiņa un Briseles Latviešu teātra režisors Ū.Skuja

mums bija sagādājuši īstu pārsteigumu. Pārsteigumu tāpēc, ka pasākums, kas tika nodēvēts par “Latviešu performanču vakaru”, bija izdevies.

Izdevies tāpēc, ka, pirmkārt, skatītāji tovakar tika lutināti ar labu izrādi, kas, jāatzīmē, bija tieši tik ilga un nesarežģīta un ar veselīga homora piedevu, lai darba nedēļas n o m o c ī t o s nenogurdinātu vēl vairāk.

Otrkārt, tovakar likās, ka kamerkoristu tango izpildījums pieskandināja vai visu Briseli – tik enerģisks un spilgts kā pašu dalībnieku tērpi! Treškārt, tovakar ar izcilu mūzikālo sniegumu mūs priecēja arī profesionāli mūziķi no Rīgas, grupa “Undertango”.

Pasākumu 3. martā redzēja un dzirdēja arī intresenti Luksemburgā. ▲

Spēlē grupa “Undertango” Foto: L.Grigorjeva

Anekdotas par latvieti

Vidējais latvietis aiziet uz hokeja spēli un uzreiz novelk apavus. Katram gadījumam.

“Tagad esmu īsts ģīrietis!” nodomā vidējais latvietis, dabūjis darbu Īrijā.

Vidējais latvietis vienmēr ir pa vidu. No vienas puses viņam lietuvietis, no otras - igauņi. No vienas puses eirovietis, no otras - krievs. No vienas puses ģimene un darbs, no otras - vispār kaut kādas šausmas.

2063. gadā krievi atrod Abrenē naftu. “Tā jau man šķītal!” pie sevis sūkstūdamies, nodomā vidējais latvietis.

Vidējais latvietis dzīvo tikai vienu reizi mūžā. Toties bez pārtraukuma.

Vidējais latvietis pārtrauc televizora skatīšanos tikai tāpēc, lai iznestu miskasti un pie reizes aizietu pēc alus, šādi apvienojot veselīgo ar lietderīgo.

Par vidējo latvieti reiz ieinteresējās britu zinātnieki.

Vidējais latvietis nopirka rimčikā igauņu ražotus elektroniskos svarus ar atlaidi un tagad regulāri pārbauda savu vidējo svaru. Vieglāk no tā, protams, nepaliek.

Vidējais latvietis par sevi neinteresējas.

Par visu vairāk vidējais latvietis neieredz svētdienas. Ne televizoru normāli paskatīties, ne grāmatu palasīt, tikai dusmīgi sēdēt draugos un šķīrstīt svešas fotogalerijas, kurās visi citi slēpo žagarkalnā un smejas.

Krievs nosapņo, ka pēkšņi kļuvis par vidējo latvieti un visu atlikušo mūžu klīst pa ielām izbiedētām acīm, raujot lapas no kokiem un cerot, ka uz kādas no tās būs kāds skūpstis vai kāds mats. Bet nekā. Lapas ir tukšas un jāmet notekā.

Vidējais latvietis domā, ka viņa televizora tālvadības pultī iemontēta maziņa noklausīšanās iekārta vai kaut kas tamlīdzīgs. Kā gan citādi programmu direktori vienmēr varētu zināt, ko viņš skatās, lai tur ieliktu reklāmu.

No žurnāla “Rīgas Laiks”

Latviešu biedrība Beļģijā/ Association Lettonne en Belgique (a.s.l.b.)

Av. Molière 158, B1050, Bruxelles, kontaktiem tel. +32 2 7355052 (Ilga Sebok, vakaros)

ING Bank konts: 340-1825310-02 (IBAN BE32 3401 8253 1002), Ch. de Waterloo 687, B1180 Uccle